

вые, и азъ обрадванъ благодарѣ на Бога, кой-то благоволи да избере моѣ-тъ сиромашкѣ кѣщицѣ, дѣто ся сбрахте днесъ; сѣднете сичкы на около сега; жены, булки, принасяйте сичко що има сготовлено да ѣдемъ, да пѣмъ и да ся развеселимъ. Нека да забравимъ сичко, що ся е преминало. Пийте сичкы нарѣдъ да пѣмъ: наздраве, и добры сѣтнины да дава Богъ. Наздраве! наздраве! наздраве и добро! ето що ся тукъ сега чуваше.

Заклученіе.

Сичко това, що ся таеше до нинѣ тѣй скрито и покрыто, на другый день ся раснесе и прочю по цѣлый градъ. — Слѣдъ три дни въ Шуменъ писнахъ Гайды, засвирихъ кавали: дигна ся скотъ, свирни и пѣсни ся чювахъ въ долж-тъ махлѣ, отдѣто раздавахъ радостни гласове, кои причинявахъ едно общо развеселеніе на града. Това е было свадьба-та на Изгубена-та момъ и на храбрый момъкъ. Сѣкой желаше да види тѣзи двама младоженцы; свадьба-та стана съ много народъ като да бѣхъ имъ сичкы-тѣ роднины и познаницы и съ толкость веселбы, що то ся споменува и до днесъ отъ нѣкой зрители, стари и млади хора.